

РЕШЕНИЕ

№ 25127

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5835** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба В. И. И., срещу решение № 5302 от 06.12.2024 г., постановено по НАХД № 15873/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав. С решението е потвърден електронен фиш серия „К“, № 8458846, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал.4 във вр. с ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на В. И. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за отмяна на съдебния акт поради постановяването му в нарушение на процесуалните правила, недоказаност на нарушението и липса на предпоставките за наказването му в условията на повторност. Съставът на СРС допуснал съществено нарушение на процесуалните правила като дал ход на делото без жалбоподателят да е редовно призован по правилата на чл. 180, ал.2 от НПК, без да бъде направен опит да бъде призован по телефона. Акцентира, че по делото липсвали доказателства за извършване на твърдяното нарушение, доколкото на представената снимка от техническо средство ARH CAM S1 са документирани няколко моторни превозни средства. Излага съображения, че справката представена от СДВР относно предходни нарушения, не удостоверявала и не се ползвала с доказателствена сила относно връчването на отбелязаните в справката НП.

Ответникът –Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, в писмени бележки от 08.07.2025г. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП излага становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: жалбоподателят В. И. И. бил наказван за шофиране с превишена скорост с електронен фиш Серия К № 4547106 на ОДМВР-П., влязъл в сила на 03.01.2023 г., за извършено на 25.02.2021 г. нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, като наказанието е било наложено на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. На 27.09.2023 г. в 12:26 часа, мобилна система за видеоконтрол АТСС № 11743f заснела лек автомобил марка „Джип“, модел „Компас“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на юридическото лице „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД, ползван от „Витоша Ауто“ ООД и преотдаден за ползване от жалбоподателя В. И. И., движещ се в [населено място], по [улица]до номер 49, в посока от [улица]към бул. „Д-р П. Д.“, с превишена скорост – 63 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил бил издаден от СДВР и обжалваният електронен фиш серия К, № 8458846 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя, в качеството му на ползвател на заснетото МПС, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева. Нарушението е прието за повторно, като извършено в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш серия К, № 4547106 на ОДМВР-П., издаден също за шофиране с превишена скорост. Описаната фактическа обстановка е установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства. За да потвърди електронния фиш, въззивната инстанция е обусловила извод, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и материалният закон е приложен правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Не се констатира нарушение на процесуалния закон от категорията на съществените, които да са от такова естество, че да послужат като основание за отмяна на обжалвания електронен фиш. Оспорвания в производството акт съдържа задължителните реквизити съгласно изискванията на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, посочено кога е извършено нарушението, мястото на извършването му – [населено място], по [улица]до номер 49, както и посоката на движение на пътното превозно средство – от [улица]към бул. „Д-р П. Д.“. Приложени са снимки на записващото устройство и на автомобила. Посочен е регистрационният номер на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, както и ползвателя му. В електронния фиш се съдържа и точно описание на констатираното нарушение - превишение на скоростта от пътното превозно средство с 13 км/ч след приспаднат толеранс. Посочени са нарушената и санкционната разпоредба, указан е видът и размерът на наложената санкция – глоба в размер на 100 лв. Указана е възможността и срока за

предоставяне на писмена декларация от собственика на автомобила с данни за лицето, извършило нарушението. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец съгласно приложената заповед №81213-931 от 20.08.2016г. Не са налице нарушения по отношение на съдържанието на оспорения фиш, които да са основание за неговата отмяна.

С чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В случая, доколкото се касае за засечена скорост на лек автомобил и същият е от категория В, максималната допустима скорост за движение в населено място е 50 км/ч. Към преписката е приложен протокол с рег. № 4332р- 6430/27.09.2023г., който съдържа информация за посока на движение, вид пътна мрежа – общинска, при наличие на общо ограничение на скоростта от 50 км/ч, режима на измерване - стационарен, посоката за действие – приближаващ, и оператора на техническото средство – Д. Ч. и инспектор В. Б. - АСКПД, които са го подписали. Проверка е извършена и от началник на ОПП СДВР комисар К..

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата, да използват технически средства или системи. В случая е използвано техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, данните от което са подробно описани в електронния фиш. Видно от представените по делото Протокол от проверка № 037- СГ- ИСИС/30.03.2023г. на БИМ, преглед на вписан тип средство за измерване на БИМ и Удостоверение за одобрен тип е, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Действително на снимката, приложена към НП, освен процесното МПС - марка „Джип“, с рег. [рег.номер на МПС] , се виждат още четири превозни средства, които се движат в същата посока. В придружително писмо с вх. № 364514/13.11.2024 г, с което СДВР, Отдел Пътна полиция на МВР е изпратило административно наказателната преписка по делото, е указано, че механизмът на отчитане на нарушенията на ограниченията на скоростта е посредством лазерен модул с вградено разпознаване на номера. Той прави 5 снимки на преминаващото МПС, които дават възможност да се изчисли скоростта съобразно времето на преминаване през определена траектория. Направено е уточнението, че само на снимка, направена при измерване на скорост, има отразена скоростта и дестинация. Посочва се, че снимка, на която са заснети повече от едно МПС може еднозначно да бъде използвана за определяне на скоростта на движение на превозното средство, което попада в пресечната точка на линиите (лазерния лъч), за които в ъглите на снимката са отбелязани маркери. Констатира се, че в средата на всяка от четирите страни на снимката са отбелязани бели стрелки насочени към вътрешността на снимката. При мислено свързване на тези стрелки, пресечната им точка попада именно върху процесното МПС - марка „Джип“, с рег. [рег.номер на МПС] . В този смисъл съдът приема, че по делото е установено по безспорен начин превишението на скоростта от процесното МПС.

Електронният фиш по ал. 4 е връчен на собственика на превозното средство „ОТП Лизинг“ ООД (и „Витоша ауто“ ООД, видно от представената справка), който в случая се е възползвал от правото си по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП да представи писмена декларация до териториалната дирекция на МВР с данни за лицето, извършило нарушението, а именно жалбоподателя В. И. И.. На И. е издаден и изпратен оспорвания в настоящото производство електронен фиш в изпълнение на изискванията на чл. 189, ал. 4 за извършеното нарушение, а първоначално издаденият електронен фиш е анулиран. По делото е представен и договор за ползване на лек автомобил от

25.09.2023 г., с който „Витоша ауто“ ЕООД предоставя за временно ползване процесното МПС на В. И. И., представено е и пълномощно за управляване на превозното средство в полза на И., както и приемо –предавателен протокол от 25.09.2023 г. Предвид това и липсата на възражения от лицето и доказателства в обратната посока, се приема за установено по безспорен начин, че превозното средство по времето на извършване на нарушението е управлявано именно от В. И. И..

В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 11 до 20 км/ч, нарушителят се наказва с глоба в размер на 50 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен жалбоподателят е 64 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия. В случая, електронният фиш е издаден за нарушение, извършено в условията на повторност по чл.182, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. В случая нарушението е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на електронен фиш К/4547106 на 03.01.2023 г. Както е посочено в мотивите към Решение № 51/03.0120224 г. по нахд № 10368/2023 г. и доказателствата по него, с електронен фиш К/4547106, издаден на 03.01.2023 г., влязъл в сила на 03.01.2023 г. ЕФ № 4547106, потвърден с Решение № 8 от 05.01.2022 г. на РС – Перник по АНД № 891/2021 г., И. бил наказан по административен ред, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП с административно наказание – „глоба“, в размер на 50 лева. Налице са предпоставките по чл.182, ал. 4 от ЗДвП, поради което административнонаказващият орган правилно е наложил санкция за извършеното от И. нарушение в условията на повторност в размер на 100 лева. В този смисъл неоснователно се явява възражението в касационната жалба, че липсват доказателства нарушението да е извършено в условията на повторност. Повторността изключва обсъждането на предпоставките за маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на процесуалните правила поради нередовно призоваване на В. И. И. за открито съдебно заседание по делото пред СРС, предвид разпоредбата на чл. 61, ал. 4 от ЗДвП съгласно която, съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят, неподалият жалба нарушител или поискалият обезщетение не са били намерени на посочените от тях адреси.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр.чл.63в ЗАНН и на други такива, за които касационната инстанция следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5302 от 06.12.2024 г., постановено по нахд № 15873/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав.

ОСЪЖДА В. И. И. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.